Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 29. oktobra 2015*

„Predhodno odločanje — Carinski zakonik Skupnosti — Uredba (EGS) št. 2913/92 — Člena 203 in 204 — Zunanji tranzitni postopek Skupnosti — Uredba (EGS) št. 2454/93 — Členi 365, 366 in 859 — Nastanek carinskega dolga — Odstranitev izpod carinskega nadzora ali ne — Neizpolnitev obveznosti — Opustitev končanja tranzitnega postopka — Izstop blaga s carinskega območja Evropske unije“

V zadevi C-319/14,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (nizozemsko vrhovno sodišče, Nizozemska) z odločbo z dne 13. junija 2014, ki je prispela na Sodišče 3. julija 2014, v postopku

B & S Global Transit Center BV

proti

Staatssecretaris van Financiën,

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi T. von Danwitz (poročevalec), predsednik četrtega senata v funkciji predsednika petega senata, D. Šváby, A. Rosas, E. Juhász in C. Vajda, sodniki,

generalni pravobranilec: M. Szpunar,

sodna tajnica: M. Ferreira, glavna administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 20. maja 2015,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

— za B & S Global Transit Center BV B. Boersma, adviseur,

— za nizozemsko vlado M. Bulterman, M. Noort in C. Schillemans, agentke,

— za italijansko vlado G. Palmieri, agentka, skupaj z A. Collabolletta, avvocato dello Stato,

— za Evropsko komisijo L. Grønfeldt in H. Kranenborg, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 16. julija 2015

* Jezik postopka: nizozemščina.

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 203 in 204 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 4, str. 307), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1791/2006 z dne 20. novembra 2006 (UL L 363, str. 1, v nadaljevanju: Carinski zakonik Skupnosti), in na nekatere določbe Uredbe (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe št. 2913/92 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 6, str. 3, v nadaljevanju: izvedbena uredba), in sicer členov 365 in 859 izvedbene uredbe v različici, ki izhaja iz Uredbe Komisije (ES) št. 993/2001 z dne 4. maja 2001 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 11, str. 286, v nadaljevanju: člen 365 izvedbene uredbe in člen 859 izvedbene uredbe), ter člena 366 izvedbene uredbe v različici, ki izhaja iz Uredbe Komisije (ES) št. 1192/2008 z dne 17. novembra 2008 (UL L 329, str. 1, v nadaljevanju: člen 366 izvedbene uredbe).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo B & S Global Transit Center BV (v nadaljevanju: B & S) in Staatssecretaris van Financïen (državni sekretar za finance) zaradi plačila carinskih dajatev, ki naj bi jih dolgovala družba B & S, ker naj bi blago umaknila izpod carinskega nadzora, s tem da ni končala zunanjega tranzitnega postopka (v nadaljevanju: tranzitni postopek), v katerega je dala to blago.

Pravni okvir

Carinski zakonik

3 Člen 37 carinskega zakonika določa:

„1. Blago, ki je vneseno na carinsko območje Skupnosti, je od trenutka vnosa predmet carinskega nadzora. Skladno z veljavnimi določbami je lahko predmet carinske kontrole.

2. Blago ostane pod carinskim nadzorom tako dolgo, dokler se ne določi carinski status blaga in, če gre za blago, ki ni skupnostno, brez vpliva na člen 82(1), do trenutka zamenjave carinskega statusa ali vnosa v prosto cono ali prosto skladišče, oziroma do njegovega ponovnega izvoza ali uničenja v skladu s členom 182.“

4 Člen 91(1) tega zakonika določa:

„Zunanji tranzitni postopek omogoča gibanje, od enega do drugega kraja na carinskem območju Skupnosti:

(a) neskupnostnega blaga, ne da bi bilo to blago zavezano plačilu uvoznih ali drugih dajatev ali ukrepom trgovinske politike;

[…]“

5 Člen 92 tega zakonika določa:

„1. Zunanji tranzitni postopek se konča in obveznosti imetnika so ustrezno izpolnjene, kadar je blago dano v postopek in namembni carinski urad izda zahtevane dokumente v skladu z določbami za ta postopek.

2. Carinski organi zaključijo postopek, če lahko na podlagi primerjave podatkov, s katerimi razpolaga urad za odpravo blaga, s podatki, ki jih ima na razpolago namembni urad, ugotovijo, da je bil postopek pravilno končan.“

6 Člen 96(1) tega zakonika določa:

„1. Glavni zavezanec je imetnik postopka v okviru zunanjega skupnostnega tranzitnega postopka. Odgovoren je za:

(a) predložitev nedotaknjenega blaga namembnemu carinskemu uradu v predpisanem roku, pri čemer je dolžan spoštovati ukrepe, ki so jih carinski organi sprejeli za zagotovitev prepoznavanja;

(b) spoštovanje določb skupnostnega tranzitnega postopka.“

7 Člen 203 Carinskega zakonika določa:

„1. Carinski dolg pri uvozu nastane:

— z nezakonito odstranitvijo blaga, zavezanega uvoznim dajatvam, izpod carinskega nadzora.

2. Carinski dolg nastane v trenutku odstranitve blaga izpod carinskega nadzora.

3. Dolžniki so:

— oseba, ki je odstranila blago izpod carinskega nadzora,

[…]“

8 Člen 204(1) tega zakonika določa:

„Carinski dolg pri uvozu nastane:

(a) z neizpolnitvijo ene od obveznosti, ki izhaja za blago, zavezano uvoznim dajatvam, iz zadrževanja v začasni hrambi ali iz uporabe carinskega postopka, v katerega je bilo blago dano

[…]

v primerih, ki niso našteti v členu 203, razen če se dokaže, da te kršitve niso bistveno vplivale na pravilno izvajanje začasne hrambe ali zadevnega carinskega postopka.“

9 Člen 239 navedenega zakonika določa:

„1. Uvozne ali izvozne dajatve se lahko povrnejo ali odpustijo v drugih primerih, kot so predvideni v členih 236, 237 in 238:

— ki se morajo določiti skladno s postopkom odbora,

— ki izhajajo iz okoliščin, pri katerih ne gre niti za malomarnost niti za goljufivo ravnanje udeleženega. Primeri, v katerih je mogoče uporabiti to določbo, in podrobnosti postopka, ki jih je treba v ta namen upoštevati, se določijo skladno s postopkom odbora. Povračilo ali odpust sta lahko odvisna od izpolnjevanja posebnih pogojev.

2. Povračilo ali odpust dajatev zaradi razlogov, opisanih v odstavku 1, se odobri na podlagi zahtevka, vloženega pri pristojnem carinskem uradu pred potekom roka dvanajstih mesecev, ki se šteje od dneva posredovanja sporočila teh dajatev dolžniku.

Vendar lahko carinski organi v primerno utemeljenih izjemnih primerih dovolijo prekoračitev tega roka.“

Izvedbena uredba

10 Člen 365 izvedbene uredbe, ki je veljal do 30. junija 2009, je določal:

„1. Če se izvod št. 5 tranzitne deklaracije ne vrne carinskim organom države članice odhoda v dveh mesecih od datuma sprejema deklaracije, ti organi obvestijo glavnega zavezanca in od njega zahtevajo, naj predloži dokazila o koncu postopka.

1a. Kadar se uporabijo določbe iz pododdelka 7 oddelka 2 in carinski organi odhodnih držav članic ne prejmejo sporočila, ‚Obvestilo o prispetju‘ do roka, v katerem mora biti blago predloženo namembnemu uradu, ti organi obvestijo glavnega zavezanca in ga prosijo, naj predloži dokazilo, da je postopek končan.“

2. Dokazilo iz odstavka 1 je mogoče glede na zahteve carinskih organov predložiti kot dokument, ki so ga potrdili carinski organi namembne države članice in s katerim je mogoče preveriti istovetnost blaga in ugotoviti, da je bilo predloženo namembnemu uradu ali, če se uporablja člen 406, pooblaščenemu prejemniku.

3. Skupnostni tranzitni postopek se šteje kot končan tudi, če glavni zavezanec v skladu z zahtevami carinskih organov predloži carinski dokument, izdan v tretji državi, po katerem je blago dano v carinsko dovoljeno rabo ali uporabo, ali izvod ali fotokopijo dokumenta, s katerim je mogoče ugotavljati istovetnost blaga. Izvod ali fotokopijo mora overiti organ, ki je potrdil izvirne dokumente, ali zadevni organi tretje države, ali organi ene od držav članic.“

11 Člen 366 izvedbene uredbe, ki je veljal od 1. julija 2008, je določal:

„1. Dokazilo, da se je postopek zaključil v roku, predpisanem v deklaraciji, lahko glavni zavezanec zadovoljivo predloži carinskim organom v obliki dokumenta, ki so ga potrdili carinski organi namembne države članice, ki zagotavlja istovetnost blaga in potrjuje, da je bilo predloženo namembnemu uradu ali, kadar se uporablja člen 406, pooblaščenemu prejemniku.

2. Skupnostni tranzitni postopek velja za zaključenega tudi takrat, kadar glavni zavezanec zadovoljivo predloži carinskim organom enega od naslednjih dokumentov:

(a) carinski dokument, izdan v tretji državi, kamor je bilo vneseno blago za carinsko dovoljeno rabo ali uporabo;

(b) dokument, izdan v tretji državi, ki so ga potrdili carinski organi te države in ki potrjuje, da za blago velja, da je v prostem prometu v zadevni tretji državi.

3. Dokumenta iz odstavka 2 lahko nadomestijo izvodi ali fotokopije, ki jih kot pristne potrdijo organ, ki je potrdil izvirnike, organi zadevnih tretjih držav ali organi ene od držav članic.“

12 Člen 859 izvedbene uredbe določa:

„Za napake, ki so ostale brez bistvenih posledic za pravilno izvajanje začasne hrambe ali zadevnega carinskega postopka iz člena 204(1) zakonika, se štejejo naslednje napake, pod pogojem, da:

— ne predstavljajo poskusa odstranitve blaga izpod carinskega nadzora;

— da ne vključujejo očitne malomarnosti udeleženega,

— da so naknadno izpolnjene vse formalnosti, potrebne za ureditev položaja blaga:

[…]

6) pri blagu, ki se začasno skladišči ali je vneseno v carinski postopek, odstranitev blaga s carinskega območja Skupnosti ali uvedba v prosto cono kontrolne vrste I v pomenu iz člena 799 ali v prosto skladišče brez izvedbe potrebnih formalnosti;

[…]“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

13 Družba B & S, ki opravlja logistične storitve, je 3. julija 2006, 13. avgusta 2007 in 18. decembra 2007 kot glavni zavezanec vložila elektronske deklaracije za vnos živil v tranzitni postopek. V teh deklaracijah je bil kot carinski urad odhoda vsakič naveden Moerdijk (Nizozemska), kot namembni carinski uradi pa Bremerhaven (Nemčija), Antwerpen (Belgija) in spet Bremerhaven.

14 Carinski urad odhoda je 4. avgusta 2006, 26. septembra 2007 in 24. januarja 2008 družbi B & S sporočil, da ni prejel potrebnega povratnega izvoda niti povratne elektronske informacije. Po zahtevi tega urada za dokazilo, da so se ti postopki pravilno končali, je družba B & S predložila več trgovskih transportnih dokumentov, imenovanih „bills of lading“.

15 Namembna carinska urada sta v odgovor na poizvedbo inšpektorja davčne službe pri davčni upravi (Inspecteur van de Belastingdienst, v nadaljevanju: inšpektor) sporočila, da jima ni bilo predloženo nobeno blago niti noben ustrezajoč tranzitni dokument. Inšpektor je v teh okoliščinah, meneč, da komercialni dokumenti, ki jih je predložila družba B & S, niso bili skladni s členoma 365 ali 366 izvedbene uredbe, tako da tranzitne postopke ni bilo mogoče šteti za končane, na podlagi člena 203 carinskega zakonika 24. maja 2007, 1. julija 2008 in 4. novembra 2008 družbi B & S izdal odmerne odločbe za carinske dajatve iz razloga, da je ta zadevno blago odstranila izpod carinskega nadzora.

16 Družba B & S je vložila ugovor zoper ti odmerni odločbi in zahtevo za povračilo glede tretje odmerne odločbe. V teh okoliščinah je družba B & S predložila dodatne dokumente, med drugim potrdila o prejemu zadevnega blaga, ki so jih izdali njegovi prejemniki, in sicer sile Organizacije Združenih narodov (OZN) v Abidžanu (Slonokoščena obala), sile Organizacije Severnoatlantske pogodbe (NATO) v Kabulu (Afganistan) in sile OZN v Port-au-Princeu (Haiti). Ker inšpektor ni bil zadovoljen s temi novimi dokumenti, je odmerne odločbe ohranil v veljavi.

17 Družba B & S je zoper odločbe inšpektorja pri Rechtbank Haarlem (sodišče v Haarlemu) vložila tožbo. To sodišče je ti odločbi odpravilo, ker naj bi dokumenti, ki jih je predložila družba B & S, omogočali ugotovitev neizpolnitve, ki naj bi bila brez dejanskih posledic na pravilno delovanje teh postopkov v smislu člena 204(1)(a) carinskega zakonika v povezavi s členom 859, točka 6, izvedbene uredbe, saj je bilo z dokumenti, ki jih je predložila družba B & S, dokazano, da je blago zapustilo carinsko območje Evropske unije.

18 Inšpektor je zoper to sodbo Rechtbank Haarlem (sodišče v Haarlemu) pri Gerechtshof te Amsterdam (pritožbeno sodišče v Amsterdamu) vložil pritožbo. To je najprej ugotovilo, da je inšpektor iz utemeljenih razlogov štel, da nobeno navedeno blago ni bilo predloženo namembnemu carinskemu uradu v smislu členov 92 in 96 carinskega zakonika. Dalje je presodilo, da nobeden od dokumentov, ki jih je predložila družba B & S, ne izpolnjuje obveznih pogojev iz členov 365(3) in 366(2) in (3) izvedbene uredbe. Gerechtshof te Amsterdam (pritožbeno sodišče v Amsterdamu) je sklicujoč se na sodbo Hamann International (C-337/01, EU:C:2004:90) presodilo, da kljub temu, da je blago zapustilo carinsko območje Unije, opustitev končanja tranzitnih postopkov pomeni odstranitev tega blaga izpod carinskega nadzora in povzroči nastanek carinskega dolga na podlagi člena 203 carinskega zakonika.

19 Družba B & S je zoper to sodbo pri predložitvenem sodišču Hoge Raad der Nederlanden (vrhovno sodišče Nizozemske) vložila kasacijsko pritožbo. To sodišče meni, da je Gerechtshof te Amsterdam (pritožbeno sodišče v Amsterdamu) pravilno odločilo, da zadevni tranzitni postopki v smislu člena 92 carinskega zakonika niso bili končani in zanje v smislu členov 365(3) ali 366(2) in (3) izvedbene uredbe ni mogoče šteti, da so bili končani. Kljub temu to sodišče meni, da je mogoče sodbo X (C-480/12, EU:C:2014:329) razumeti tako, da je nastanek carinskega dolga na podlagi člena 203 carinskega zakonika izključen, če je dokazano, da blago ni bilo vključeno v gospodarski krogotok Unije, ne da bi bilo ocarinjeno.

20 Če neizpolnitev obveznosti pravilnega končanja tranzitnega postopka ne pomeni odstranitve blaga izpod carinskega nadzora, se predložitveno sodišče sprašuje, ali je mogoče za tako neizpolnitev šteti, da nima dejanskih posledic na pravilno delovanje tega postopka v smislu člena 204(1)(a) carinskega zakonika v povezavi s členom 859, tretja alinea in točka 6, izvedbene uredbe.

21 V teh okoliščinah je Hoge Raad der Nederlanden (vrhovno sodišče Nizozemske) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali je treba člena 203 in 204 carinskega zakonika v povezavi s členom 859 (zlasti točko 6) izvedbene uredbe razlagati tako, da v primerih, v katerih tranzitni postopek sicer ni bil končan, vendar so bili predloženi dokumenti, ki dokazujejo, da je blago zapustilo carinsko območje Unije, to nedokončanje ne povzroči nastanka carinskega dolga ob uvozu zaradi odstranitve blaga izpod carinskega nadzora v smislu člena 203 carinskega zakonika, temveč načeloma nastanek carinskega dolga na podlagi člena 204 tega zakonika?

2. Ali je treba člen 859, točka 6, izvedbene uredbe razlagati tako, da ta določba zadeva izključno neizpolnitev (ene od) obveznosti v povezavi s (ponovnim) izvozom blaga, kot je opisano v členih 182 in 183 carinskega zakonika? Ali pa je treba besedno zvezo ‚brez izvedbe potrebnih formalnosti' razumeti tako, da ‚potrebne formalnosti' pomenijo tudi formalnosti, ki se urejajo pred (ponovnim) izvozom, da bi se dokončal carinski postopek, v katerega je bilo blago dano?

3. Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen, ali je treba člen 859, tretja alinea, izvedbene uredbe razlagati tako, da okoliščina, da niso bile opravljene carinske formalnosti, navedene v drugem vprašanju, ne preprečuje, da bi se v primeru, kakršen je ta – v katerem je z dokumenti dokazano, da je blago po tranzitu znotraj Unije zapustilo carinsko območje Evropske Unije – domnevalo, da je izpolnjen pogoj, da ‚so naknadno izpolnjene vse formalnosti, potrebne za ureditev položaja blaga'?"

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

22 S prvim vprašanjem predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba člena 203 in 204 carinskega zakonika razlagati tako, da neizpolnitev obveznosti predložitve blaga, ki je bilo dano v tranzitni postopek, namembnemu carinskemu uradu načeloma povzroči carinski dolg na podlagi člena 203 in ne člena 204 tega zakonika, kadar je zadevno blago zapustilo carinsko območje Unije, imetnik tega postopka pa ne more predložiti dokumentov v skladu s členom 365(3) ali 366(2) in (3) izvedbene uredbe.

23 Najprej je treba poudariti, da je iz podatkov, ki jih je dalo predložitveno sodišče, razvidno, prvič, da blago v postopku v glavni stvari ni bilo predloženo ustreznim namembnim carinskim uradom, in, drugič, da dokumenti, ki jih je družba B & S predložila inšpektorju in so bili omenjeni v točkah 14 in 16 te sodbe, dokazujejo, da je to blago dejansko zapustilo carinsko območje Unije. To sodišče kljub temu meni, da ti dokumenti ne izpolnjujejo zahtev po dokazih iz člena 365(3) ali 366(2) in (3) izvedbene uredbe.

24 Navedeno sodišče iz tega sklepa, da tranzitni postopki iz postopka v glavni stvari niso bili končani v skladu s členom 92(1) carinskega zakonika in zanje v smislu členov 365(3) ali 366(2) in (3) izvedbene uredbe ni mogoče šteti, da so bili končani. Teh sklepov ni prerekala nobena stranka v postopku pred Sodiščem.

25 Spomniti je treba, da imata člena 203 in 204 carinskega zakonika ločeni področji uporabe. Medtem ko se prvonavedeni člen nanaša na dejanja, ki vodijo k odstranitvi blaga izpod carinskega nadzora, se drugonavedeni člen nanaša na neizpolnjevanje obveznosti in neupoštevanje pogojev, povezanih z različnimi carinskimi postopki, ki ne vplivajo na carinski nadzor (sodba DSV Road, C-187/14, EU:C:2015:421, točka 22).

26 Iz besedila člena 204 carinskega zakonika izhaja, da se ta določba uporablja le v primerih, ki ne spadajo v okvir člena 203 tega zakonika (sodba DSV Road, C-187/14, EU:C:2015:421, točka 23).

27 Iz tega sledi, da je treba za ugotovitev, na podlagi katerega od obeh členov nastane carinski dolg pri uvozu, najprej preučiti, ali zadevna dejanja pomenijo odstranitev izpod carinskega nadzora v smislu člena 203(1) carinskega zakonika. Le ob nikalnem odgovoru je mogoča uporaba določb iz člena 204 carinskega zakonika (sodba DSV Road, C-187/14, EU:C:2015:421, točka 24).

28 Podrobneje je treba v zvezi s pojmom odstranitve izpod carinskega nadzora iz člena 203(1) carinskega zakonika opozoriti, da je treba v skladu s sodno prakso Sodišča ta pojem razumeti kot vsako dejanje ali opustitev, ki pristojnim carinskim organom preprečuje, čeprav začasno, dostop do blaga pod carinskim nadzorom in izvajanje nadzora, ki ga določa člen 37(1) carinskega zakonika (sodba DSV Road, C-187/14, EU:C:2015:421, točka 25).

29 Za odstranitev blaga izpod carinskega nadzora zadostuje, da je bilo blago objektivno odstranjeno izpod morebitnega nadzora, ne glede na to, ali je pristojni organ ta nadzor dejansko opravil ali ne (sodba SEK Zollagentur, C-75/13, EU:C:2014:1759, točka 32).

30 Ob upoštevanju sodne prakse, navedene v točkah od 25 do 29 te sodbe, je treba ugotoviti, da položaj, kakršen je ta v postopku v glavni stvari in ki je opisan v točkah 23 in 24 te sodbe, ne spada na področje uporabe člena 204 carinskega zakonika, ampak člena 203 tega zakonika.

31 Kakor je poudaril generalni pravobranilec v točkah 25 in 26 sklepnih predlogov, ima obveznost imetnika tranzitnega postopka, da predloži blago namembnemu carinskemu organu, ki je določena v členu 96(1)(a) carinskega zakonika, bistveno vlogo pri delovanju carinskega nadzora v okviru takega postopka, saj v skladu s členom 92(2) tega zakonika taka predložitev carinskim organom omogoča, da na podlagi primerjave podatkov, ki jih imata na voljo urad za odpravo blaga in namembni urad, ugotovijo, ali je bil postopek pravilno končan.

32 Tako v okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari, neizpolnitev obveznosti, da se blago predloži namembnemu carinskemu uradu preden zapusti carinsko območje Unije, pristojnim organom onemogoči izvedbo carinskega nadzora iz člena 37(1) carinskega zakonika, in sicer nadzora, ki je določen v členu 92(2) tega zakonika, ki je odločilen za delovanje tranzitnega postopka, saj tem organom omogoča, da ugotovijo, ali je bil tranzitni postopek pravilno končan. Taka neizpolnitev pomeni odstranitev izpod carinskega nadzora v smislu člena 203 carinskega zakonika, ker tudi zahteve iz členov 365(3) ali 366(2) in (3) izvedbene uredbe, ki omogočajo, da se tak postopek šteje za končan kljub nepredložitvi blaga namembnemu carinskemu uradu, niso izpolnjene.

33 Glede trditve Evropske komisije, da v obravnavanem primeru ni bilo odstranitve izpod carinskega nadzora, ker je bilo blago iz postopka v glavni stvari pod nadzorom carinskih organov vse do trenutka, ko je zapustilo carinsko območje Unije, je treba ugotoviti, da je družba B & S s tem, da ni izpolnila svoje obveznosti iz člena 96(1)(a) carinskega zakonika, da to blago predloži ustreznim namembnim carinskim uradom, preden zapusti carinsko območje Unije, to blago odstranila izpod carinskega nadzora.

34 Poleg tega samo dejstvo, da je blago iz postopka v glavni stvari zapustilo carinsko območje Unije, ne nasprotuje temu, da se neizpolnitev obveznosti predložitve tega blaga ustreznim namembnim carinskim uradom opredeli kot „odstranitev izpod carinskega nadzora“, ki povzroči nastanek carinskega dolga na podlagi člena 203 carinskega zakonika. Sodišče je namreč že presodilo, da taka odstranitev obstaja ne glede na to, da ni bilo nezakonite vključitve zadevnega blaga v gospodarski krogotok Unije.

35 Tako je Sodišče v sodbi Hamann International (C-337/01, EU:C:2004:90), kakor je razvidno zlasti iz točk od 21 do 24, 32 in 36 te sodbe, presodilo, da glede na okoliščine, ki so bile podlaga zanjo, neizpolnitev obveznosti dati blago v carinski postopek pomeni odstranitev izpod carinskega nadzora v smislu člena 203 carinskega zakonika, čeprav je zadevno blago zapustilo ozemlje Unije. V sodbi SEK Zollagentur (C-75/13, EU:C:2014:1759) je Sodišče presodilo, kakor je razvidno zlasti iz točk 18 in 33 te sodbe, da je treba začasno odstranitev tranzitnega dokumenta v zvezi z blagom, ki je navedeno na tem dokumentu, opredeliti kot „odstranitev navedenega blaga izpod carinskega nadzora“ v smislu tega člena, čeprav je bilo zadevno blago pravilno vključeno v gospodarski krogotok Unije s tem, da je bilo sproščeno v prosti promet.

36 Poleg tega je treba spomniti, da gospodarski značaj uvoznih dajatev ne nasprotuje temu, da v položaju, v katerem je blago zapustilo carinsko območje Unije, carinski dolg nastane na podlagi člena 203(1) carinskega zakonika, pri čemer člen 239 tega zakonika pod nekaterimi pogoji določa povračilo ali odpust zakonito dolgovanih dajatev (glej v tem smislu sodbo Hamann International, C-337/01, EU:C:2004:90, točka 34).

37 Nazadnje, ugotovitve iz točke 30 te sodbe ni mogoče izpodbiti niti z utemeljitvijo predložitvenega sodišča, ki jo je navedla tudi družba B & S, in sicer da je iz sodbe X (C-480/12, EU:C:2014:329) razvidno, da neizpolnitev obveznosti predložitve zadevnega blaga ustreznim namembnim carinskim uradom ne povzroči carinskega dolga na podlagi člena 203 carinskega zakonika, ker je z odstranitvijo tega blaga z ozemlja Unije odstranjena nevarnost nezakonite vključitve zadevnega blaga v gospodarski krogotok Unije.

38 Iz točke 37 te sodbe in iz predstavitve dejstev, ki se nanašajo na zadevo, v kateri je bila izdana ta sodba, je namreč razvidno, da se je ta nanašala na primer, v katerem je bilo zadevno blago predloženo – sicer prepozno – namembnemu carinskemu uradu. Blago iz postopka v glavni stvari pa, nasprotno, ni bilo predloženo ustreznim namembnim carinskim uradom, kar bi omogočalo pristojnim organom, da se prepričajo, da je bil tranzitni postopek pravilno končan.

39 Kakor je poudaril generalni pravobranilec v točkah 30 in 31 sklepnih predlogov, glede na sodno prakso, navedeno v točki 35 te sodbe, iz sodbe X (C-480/12, EU:C:2014:329) ni mogoče sklepati, da je v njej določeno splošno pravilo, v skladu s katerim bi že samo dokaz o neobstoju nezakonite vključitve zadevnega blaga v gospodarski krogotok Unije sam po sebi zadoščal za izključitev obstoja odstranitve izpod carinskega nadzora ali nastanka carinskega dolga na podlagi člena 203 carinskega zakonika.

40 Glede na navedeno je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člena 203 in 204 carinskega zakonika razlagati tako, da neizpolnitev obveznosti predložitve blaga, ki je bilo dano v tranzitni postopek, namembnemu carinskemu uradu povzroči carinski dolg na podlagi člena 203 in ne člena 204 tega zakonika, kadar je zadevno blago zapustilo carinsko območje Unije, imetnik tega postopka pa ne more predložiti dokumentov v skladu s členom 365(3) ali 366(2) in (3) izvedbene uredbe.

Drugo in tretje vprašanje

41 Ugotoviti je treba, da se člen 859 izvedbene uredbe, ki je predmet drugega in tretjega vprašanja, ne uporablja v položajih, na katere se nanaša člen 203 carinskega zakonika. Zato ob upoštevanju odgovora na prvo vprašanje na drugo in tretje vprašanje ni treba odgovoriti.

Stroški

42 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

Člena 203 in 204 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1791/2006 z dne 20. novembra 2006, je treba razlagati tako, da neizpolnitev obveznosti predložitve blaga, ki je bilo dano v zunanji tranzitni postopek Skupnosti, namembnemu carinskemu uradu povzroči carinski dolg na podlagi člena 203 Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1791/2006, in ne člena 204 Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1791/2006, kadar je zadevno blago zapustilo carinsko območje Unije, imetnik tega postopka pa ne more predložiti dokumentov v skladu s členom 365(3) Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe št. 2913/92 v različici, ki izhaja iz Uredbe Komisije (ES) št. 993/2001 z dne 4. maja, ali členom 366(2) in (3) Uredbe št. 2454/93 v različici, ki izhaja iz Uredbe Komisije (ES) št. 1192/2008 z dne 17. novembra 2008.

Podpisi